

Sygn. akt II W 4/18

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu II Wydział Karny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Magdalena Buda-Chmielewska

Protokolant st. sekr. sąd. Monika Noska

po rozpoznaniu w dniach 5 maja 2016 roku, 11 sierpnia 2016 roku, 21 września 2016 roku, 19 października 2016 roku, 22 listopada 2016 roku, 4 stycznia 2017 roku, 20 kwietnia 2017 roku, 29 czerwca 2017 roku, 30 sierpnia 2017 roku, 26 września 2017 roku, 31 października 2017 roku, 13 grudnia 2017 roku, 11 stycznia 2018 roku, 7 lutego 2018 roku sprawy z wniosku Komendy Powiatowej Policji w I.

przeciwko **E. Ł. zd. R.**

imiona rodziców: S., H. zd. K.

urodzonej (...) w S.

nr PESEL (...)

zamieszkałej: ul. (...), (...)-(...) I.

obwinionej o to, że:

w dniu 02 listopada 2015r. około godz. 08:00 w I. przy ul. (...) umyślnie zniszczyła kamerę marki J.-T. poprzez urwanie wyświetlacza w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 420 zł na rzecz J. K. (1).

tj. o czyn z art. 124 § 1 kw

orzeka

1. Obwinioną uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego wyżej, z tym ustaleniem, że w wyniku zachowania obwinionej powstała szkoda w wysokości 180 złotych, tj. winną popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 kw i za ten czyn na podstawie tego przepisu wymierza obwinionej karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) złotych.
2. Na podstawie art. 124§4 kw zobowiązuje obwinioną do zapłaty równowartości wyrządzonej szkody tj. 180 złotych (sto osiemdziesiąt złotych) na rzecz J. K. (1).
3. Wymierza obwinionej 30 złotych opłaty oraz zryczałtowane wydatki postępowania w sprawie w wysokości 100 (stu) złotych, zwalniając ją od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych związanych z wydaniem opinii w sprawie.

II W 4/18

UZASADNIENIE

W dniu 2 listopada 2015 roku na terenie gospodarstwa nasiennego przy ul. (...) w I. należącego do S. i E. Ł. doszło do konfliktu pomiędzy ww. S. Ł. nie chciał na teren gospodarstwa wpuścić pracowników, którym wypowiedział umowę

o pracę, z czym obwiniona się nie zgadzała. J. K. (1)- kuzyn S. Ł. filmował wówczas całe zdarzenie należącą do niego kamerą marki J.-T. o wartości 180 złotych. E. Ł. nie chciała aby jej filmował. Używała wobec J. K. (1) słów wulgarnych, szarpała go. W pewnym momencie podeszła do niego od tyłu, chwyciła za wyświetlacz jego kamery i zaczęła go ciągnąć, w wyniku czego przedmiotowy wyświetlacz urwała i odrzuciła go. Kamera po wyrwaniu wyświetlacza nie nadaje się do użytku, a naprawa jej jest nieopłacalna.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionej E. Ł. k . 48v, 50
- zeznań świadka J. K. (1) k. 10-10v, 49-50
- zeznań świadka J. B. k. 24-25, 50-50v
- zeznań świadka J. K. (2) k. 164
- nagrania z płyty CD k. 21, 49v
- opinii biegłego z dziedziny wyceny urządzeń technicznych k. 52-58
- informacji z firmy (...) k . 153

Sąd odmówił przyznania wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej E. Ł. (k . 48v, 50) w części, w której pierwotnie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia albowiem sprzeczne były one z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka J. K. (1) , J. B. i J. K. (2) .

Zauważyć też należy, że po odtworzeniu na rozprawie nagrania CD na k. 21 obwiniona oświadczyła, że faktycznie podeszła wówczas do J. K. (1) , który nagrywał ją swoją kamerą i chcąc mu ją wyrwać , chwyciła ją i wtedy coś tam odpadło. Przyznała się więc w konsekwencji do popełnienia zarzucanego jej zachowania.

Walorem wiarygodności obdarzono zeznania pokrzywdzonego J. K. (1) (k. 10-10v, 49-50), które w toku postępowania były jasne, logiczne i konsekwentne. Potwierdził on kategorycznie, że w dniu zdarzenia obwiniona była na niego zdenerwowana, nie chciała by ja filmował, po czym zaczęła wyzywać go słowami wulgarnymi i szarpać. Następnie zaś zaszła go od tyłu, chwyciła za wyświetlacz kamery, po czym go urwała. Świadek ten zaprzeczył kategorycznie aby usiłował wtedy zabrać obwinionej jakiegokolwiek dokumenty.

Zeznania tego świadka w pełni korespondują z zeznaniami J. B. (k. 24-25, 50-50v) znajomego S. Ł., który potwierdził, że przyjechał z nim przedmiotowego dnia na teren gospodarstwa, z uwagi na fakt, że ww. był skonfliktowany z żoną, której się obawiał. Potwierdził stanowczo fakt , że obwiniona podeszła wówczas do J. K. i umyślnie chwyciła za kamerę, urywając jeden z jej elementów.

Co najistotniejsze przedmiotową okoliczność dotyczącą zniszczenia przez obwinioną przedmiotowej kamery potwierdził również postronny świadek zdarzenia J. K. (2) (k. 164)- ochroniarz firmy (...). Również on kategorycznie potwierdził, że widział moment zniszczenia kamery. Zeznał, że obwiniona złapała za wyświetlacz kamery cyfrowej J. K. (1) i zaczęła go ciągnąć w wyniku czego wyrwała go.

Zeznania powyższych świadków jako w pełni ze sobą zbieżne odnośnie okoliczności zniszczenia przez obwinioną kamery uznane zostały przez Sąd za wiarygodne. Na ich podstawie, jak i wyjaśnień obwinionej w części, w której przyznała się do popełnienia zarzucanego jej zachowania, dokonano ustalenia stanu faktycznego i przypisano winę obwinionej co do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia.

Świadkowie J. Ś. (k. 170v)- pracownik ochrony firmy (...) oraz P. K. (k. 146v) i M. K. (k. 146v)- pracownicy gospodarstwa zeznali, że nie byli świadkami uszkodzenia kamery. P. K. i M. K. twierdzili, że nie widzieli żadnej przepychanki między obwinioną a pokrzywdzonym, stali wówczas w innym miejscu gdzie miało dojść do zdarzenia.

Momentu uszkodzenia kamery nie widzieli też świadkowie M. H. (k. 77v-78) i J. K. (4) (k. 96v), którzy potwierdzili jedynie, że doszło wówczas do przepychania między obwinioną, a J. K..

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań tych świadków, którzy jednakże nie widzieli kluczowego dla sprawy momentu zdarzenia.

Tymczasem świadek T. H. (k. 92v) zeznał, że jego zdaniem obwiniona nie zniszczyła kamery należącej do J. K.. W trakcie zdarzenia z odległości 5 metrów widział, że obwiniona próbowała opuścić teren gospodarstwa, chcąc zanieść dokumenty swojemu mecenasowi, lecz J. K. jej to utrudniał. W pewnym momencie się pochylił, po czym twierdził, że kamera została zniszczona. Zdaniem Sądu jednakże świadek ten z odległości 5 metrów, biorąc pod uwagę dynamiczny przebieg zdarzenia mógł nie dostrzec momentu dokonania zniszczenia kamery przez obwinioną.

Zastrzeżeń Sądu nie wzbudziły pozostałe zebrane w sprawie dowody, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z opinii biegłego z dziedziny wyceny urządzeń technicznych (k. 52-58) wynika, że z przyczyn technicznych i ekonomicznych należy uznać, że w wyniku zdarzenia kamera została zniszczona, a jej naprawa jest nieopłacalna. Wartość kamery na dzień 2 listopada 2015 roku wynosi 180 złotych.

W świetle powyższego wina obwinionej nie budzi żadnych wątpliwości i polega na tym, że w dniu 2 listopada 2015 roku około godz. 8.00 w I. przy ul. (...) umyślnie zniszczyła kamerę marki J.-T. poprzez urwanie wyświetlacza, w wyniku czego powstała szkoda w wysokości 180 złotych na szkodę J. K. (1), tj. dopuściła się popełnienia wykroczenia z art. 124 par. 1 kw.

Wymierzając obwinionej karę grzywny w kwocie 300,00 zł Sąd miał na względzie, że kara ta ma spełnić swoje cele w zakresie prewencji szczególnej wobec obwinionej, a także jest adekwatna do wagi popełnionego przez nią czynu i winna wpłynąć na nią wychowawczo. Kara grzywny w wysokości 300 zł pozostaje adekwatna do możliwości finansowych obwinionej.

Na podstawie art. 124 par. 4 kw zobowiązano też obwinioną do zapłaty równowartości wyrządzonej J. K. (1) szkody w wysokości 180 złotych.

Z uwagi na sytuację finansową obwinionej obciążono obwinioną opłatą w wysokości 30 złotych oraz zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych, zwalniając ją od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

SSR Magdalena Buda-Chmielewska